38. évfolyam 48 szám.

„NE BÁNTSD A MAGYART"
Zrínyi

MURAKÖZ

Ára 24 fillér

„Adassék tisztelet a katona eszménynek"
Zrínyi-fohász

Előfizetési ár: fél évre 6.— P.
Kiadóhivatal: Horthy Miklós-tér 6.

Csáktornya, 1943. december 3.

Politikai hetilap.
Megjelenik pénteken.

Üdvözlet Muraköz felszabaditójának, Horthy Miklós Kormányzó Urunknak!

Előre az ezeréves határokig! Igy szólt a parancs, mi muraköziek pedig türelmetlenül lestük a pillanatot, amikor az első magyar katonát megláthatjuk, akiben megtestesült a Kormányzó Ur parancsa. Azóta már harmadszor hajtjuk meg zászlónkat az országgyarapitó Nagy Vezér előtt.

Gondolataink visszatérnek az 1919. évi szomoru időkre. Idegen megszállás alatt, lelkünk elnyomva, tilos a magyar beszéd és minden ami édes hazánkkal kapcsolatos. Hivatalainkat, iskoláinkat idegen elemek foglalták el, akiknek gondolkodás módját nem is lehet hasonlitani a mienkhez s a nagy szláv eszme nevében leromboltak mindent, ami itt a magyar kulturára emlékeztetett.

És eljöttek az őszi novemberi napok. Hallottuk, hogy Horthy Miklós fővezér az első nemzeti hadsereg élén bevonult Budapestre. Hallottuk, hogy az ország szive felébredt mély ájulásából, ujból élni akar, mert az Isten életre teremtette és eszünkbe jutottak a legnagyobb magyar, Széchenyi szavai: „Magyarország nem volt, hanem lesz!" Mi pedig itt mély fájdalomban hordoztuk a rabság láncát, oly közel és mégis oly távol hazánktól. Nem siethettünk felajánlani karjainkat védelmére annak a hazának, amely 1000 éven át áldásdus életet adott nekünk, amely nem kivánta, hogy mondjunk le anyanyelvünkről, szokásainkról, csak egyet kivánt, szeressük hazánkat és legyünk hüek hozzá!

De ezt meg is tettük. Muraköz fiai számtalanszor és számtalan csatateret öntöztek vérükkel, mindenkor áldozatosan kivették részüket a haza védelmében. Bizonyitják ezt szerte Európában a hősi temetők, a még élő vitézek, frontharcosok, rokkantak, hadiözvegyek, árvák és a második világháboru hősi halottai és vitézei. Mikor vitéz Kaltróy Antal ezredes bevonult a Mennyei Hadsereghez, nem kellett sereget toboroznia, ott vártak rá a muraközi hősök, csak élükre kellett

állnia s ha majdan az Örök Fővezér elinditja csapatait, a muraköziek sora nem lesz rövid.

Az elmult 23 év alatt is vártuk Fő vezérünket, vártuk Magyarország Kormányzójának parancsát, amely elszakitja a trianoni láncokat, leveri karjainkról a rabbilincseket és visszavezet bennünket oda, ahol 1000 évig boldogan és békésen éltünk.

23 év rövid idő a nemzetek életében, de hosszu az emberek életében. Ez idő alatt egy uj generáció nőtt fel, amelyet egész más, az ősi magyar hazát gyülölő szellemben neveltek fel. Nekünk nem volt szavunk ennek a generációnak a nevelésében, tilos volt emlegetnünk a régi hazát s igy ez a fiatalság velünk homlokegyenest ellenkező nevelést kapott.

De eljött a felszabadulás szent napja. Muraköz a Föméltóságu Kormányzó Ur parancsára visszatért ősi hazájához, Szent István birodalmához, a lelkek felszabadultak, a fiatalság, az uj generáció pedig rövid idő alatt meglátta a különbséget eddigi és mostani nevelése között és máris igyekszik a magyar haza iránti szeretetben nem utólérni, hanem tulhaladni bennünket.

Benne vagyunk a világégés közepében. Körülöttünk lángol minden, nemzetek pusztulnak el a szörnyü veszedelemben. Életünkért, vallásunkért, kulturánkért harcolunk. Szörnyü orkán csapdossa hajónkat az élet tengerében, de az ország Kormányzója, hajónk Admirálisa szilárdan áll a parancsnoki hidon és vezeti hajónkat minden veszélyen keresztül a jobb jövő felé. Példát mutatott az első világháboruban, midőn nehéz sebektől boritva vezette hajóját, példát mutatott 1919-ben, midőn fel kellett támasztani az országot és legfőképpen példát mutat ma, amikor mindenkinek helyt kell állnia, Kormányzó Urunk a haza oltárán feláldozta a legdrágábbat — fiát, Kormányzóhelyettesünket, jövőnk reménységét.

Valamikor Kossuth Lajos leborult a nemzet nagysága előtt a haza védelmére megszavazott 200.000 ujoncért, ma pedig a nemzet borul le Kormányzója előtt és kéri rá a Mindenható áldását. A magyar nemzettel együtt Muraköz népe is leborul felszabaditó Kormányzó Ura előtt és hálát ad neki, hogy visszahozta az ezeréves magyar anya kebelére. A háromszinü magyar zászló leng Szent Miklós napján Muraköz minden házán és viskóján, minden templomában ájtatos imák járulnak az Örök Atya zsámolya elé és buzgó szivvel kérik a Mindenhatót, áldja meg vitéz nagybányai Horthy Miklós, föméltóságu Kormányzó Urunkat hosszu élettel, hazánk és magyar nemzetünk javára, áldja meg bölcsességgel, hogy bennünket elvezethessen a jobb jövő felé és adja meg neki, hogy küzdelmes életének és dicső tettének gyümölcsét nagyon sokáig élvezhesse.

Isten éltesse Kormányzó Urunkat!

Sp.

Az uj honvédek esküje

Mintha a Magyarok Istene jelezni akarta volna, hogy kedves neki honvédeink áldozatos készülődése drága hazájuk védelmére, vasárnap, az egész heti ködös, esős idő után, gyönyörü tiszta égboltról sugározta ránk fényét az Isten napja.

Uj honvédeink zászlóval, hangos zeneszó és egy diszszázad kiséretében vonultak először a templomba ünnepi misére, utána pedig a laktanya mögötti Erzsébet-liget előtti gyakorlótérre, amelyet ez alkalomra zászlós oszlopokkal diszitettek, ugyancsak zöld galyakkal voltak diszitve a kiállitott különböző fegyverek. Az eskütételnél megjelentek a katonai hatóságokon kivül a vitézek és frontharcosok, a polgári hatóságok, a városi és községbeli előljáróságok és képviselőtestületek, a tanitóképzőintézet százada és nagyszámu közönség.

A parancsnoki jelentés vétele és a Hiszekegy után az ujoncok parancsnoka intézett hozzájuk beszédet, kiemelvén a mai szent nap fontosságát. A mai honvédeskü biztositja az ezeréves magyar hazát, önfeláldozó hü védői lesznek. Az eskü kötelez az elődök vitézi példájának követésére, nem maradhatunk el tőlük. Az eskü

szent fogalom, kötelező igéret a kötelesség teljesítésére. Szeretni a hazát, megtartani az esküt, ez a becsület koronája, megszegni az esküt, egyenlő a becsület elvesztésével.

A sok hős ragyogó példája lebegjen előttük, legyenek méltók hozzájuk.

Ugyanezt a beszédet a ruszin és bunyevác ujoncoknak anyanyelvükön is tolmácsolták. Utána a katonai lelkészek, a római katolikus és református magyarul, a helybeli plébános pedig muraközi nyelven intézett buzdító beszédet az ujonc honvédekhez, felhivván figyelmüket az eskü szentségére, és tüzetesen megmagyarázván az eskü lényegét és tartalmát. Megemlékeztek a mindenkori magyar vitézekről, különösen az első világháboru hőseiről és arról a nagy veszedelemről, amibe azok döntötték az országot, akik megfeledkeztek az eskü szentségéről.

Ezek után az ujoncok letették az esküt a zászló és a fegyverek előtt, mindenki a maga anyanyelvén és ezzel váltak a haza igazi védőivé.

A Szózat elhangzása után diszmenetben vonultak el uj honvédeink parancsnokaik és a nagyszámu közönség előtt.

—

„Arany Bárány"
Kötöttáru üzem, CSÁKTORNYA
Kossuth Lajos u. 9. - Telefon 143.
Gyárt elsőrendü kötöttárut.
Tulajdonos: Kuráth Joachim

Horthy Miklós névnapjára

Irta: Kovacsics Ferenc a polg. isk. IV. o. tanulója

Egy gyermek számára felemelő szép nap édesapja nevenapja. Minden jó gyermek meleg szeretettel kisebb-nagyobb ajándék kiséretében mond köszönetet azért a sok jóért, amiben édes Szülője részesiti.

Ma, december 6-án a Magyar nemzet Édesapjának, vitéz nagybányai Horthy Miklós Kormányzó Urnak van a nevenapja. Elő tehát az ajándékkal a hűséges magyar szivvel, amely nem rest életet és vért áldozni Kormányzójáért. Hűséges szivünk ragaszkodását meg is érdemli, hisz egész életében hazáját és nemzetét szolgálta, amit életrajzából is látunk.

Szolnok vármegyében Kenderesen született. Iskoláinak elvégzése után a fiumei Tengerészeti Akadémiára ment. 4 év mulva mint másodosztályu hadapród került az Osztrák-Magyar haditengerészethez. Bátorságát, férfias megjelenését mindenütt megcsodálták. Sikereit feljebbvalói számtalanszor jutalmazták.

A reája bizott feladatot mindig nagyszerüen végezte el, ugy hogy I. Ferenc József császár és király figyelmét is magára vonta. Hűségéért és becsületes kötelességteljesitéséért Ófelsége szárnysegédévé nevezte ki. Öt évig teljesitette ezt a tisztséget, ahol annyira megszerették, hogy el sem akarták az udvartól engedni.

A világháboru alatt legendáshirü hajójával egymásután aratta a győzelmeket. A háboruból mint minden kor legnagyobb tengeri hőse került ki. Ellenségeink Kormányzó Urunk személyében emberre akadtak. A legfényesebb csatája mégis az otrantói csata volt. A harcban maga is sulyosan megsebesült. Ő lett az Osztrák-Magyar Monarchia legkiválóbb tisztje. A király és császár ellentengernaggyá és a Monarchia haditengerészetének parancsnokává nevezte ki.

1918-ban, amidőn hazánkban a kommunizmus szörnyü pusztitást vitt végbe, Ő mentette meg szép magyar hazánkat. 1919-ben Szegeden Nemzeti hadsereget szervezett. November 16-án bevonult Budapestre.

A magyar nemzet belátta, hogy abban a válságos helyzetben csak az Ő izmos karja és lángesze mentheti meg az országot. Hálából vitéz nagybányai Horthy Miklóst kormányzójává választotta. A forradalom után a szomszéd országok lebecsülték hazánkat. De a magyar nép nem csalódott Kormányzója bölcsességében, mert Ő fokozatosan oly magasra emelte, hogy szomszédaink is megtanulták becsülni a Magyart. Ő szabaditotta fel drága hazánkat Trianon bilincseiből.

1938 őszén a Felvidéket, 1939 tavaszán Kárpátaljját, 1940 őszén Erdély egy részét és a Székelyföldet, 1941 tavaszán Bácskát és a Muraközt szerezte vissza ujból Kormányzó Urunk.

Kinek köszönhetjük tehát mi muraköziek, hogy 23 éves szenvedés után szép magyar hazánkhoz visszakerülhettünk és hogy ujból megszólalhattunk a szép magyar nyelven? Kinek köszönhetjük? Kinek? — Kinek másnak mint Kormányzó Urunknak és az általa megszervezett dicső hadseregnek, amelynek védelme alatt állunk? Mi muraköziek tudjuk, igen is jól tudjuk, — hogy csak életünkkel, vérünkkel és halálig tartó hüséggel hálálhatjuk meg az oltalmat Kormányzó Urunknak!

Ma van 76-ik névnapja a Legfőbb Hadurnak, arra kérjük a jó Istent, szórjon reá bőséges áldást, adjon neki hosszu életet, mert csak Ő vezethet minket dicsőségesen ezen a háborun keresztül, csak Ő vezethet bennünket ismét a feltámadásra egy boldogabb, büszkébb, szebb magyar Jövő felé!

Adja Isten, ugy legyen!

A szerkesztőség megjegyzése. Kovacsics Ferenc csak két éve tanul magyarul. E rövid idő alatt nemcsak hogy kellő jártasságot szerzett a magyar nyelvben, hanem történelmi tudása is szépen fejlett, hazafias érzése, szeretete a magyar haza iránt pedig épen dicséretre méltó. Muraköz magyar volt és magyar lesz.

Csáktornyai járás vitézeihez!

Kormányzó Úr Őfőméltósága névünnepén 1943. december hó 6-án járási vitézi értekezletet tartok. A járás vitézeinek és városunk polgárainak megjelenése kötelező, ünnepi öltözetben, az összes kitüntetések viselendők. Gyülekezés a községháza előtt reggel 8 órakor.

vitéz PERÉDY NÁNDOR
járási vitézi hadnagy

Kiépült a Csáktornya-Muraszerdahely-Alsólendvai áramszolgáltató távvezeték

1941-et irtunk. A dicsőséges magyar honvédek felszabaditották Muraközt és ezzel Csáktornya városára nézve uj élet kezdődött. Nem elég a romokat eltakaritani, hanem épiteni, fejleszteni mindazt, amit jugoszlávia alatt elmulasztottak.

A visszacsatolás után Csáktornya nagyközség villamosmüve abba a helyzetbe került, hogy Muraköz és a Muravidék területén mint egyedüli, Matján Lajos elektromérnök vezetésével, megfelelő szakképzettségü személyzettel rendelkező, áramszolgáltató vállalat maradt.

A volt Horvát Bánság energiaszolgáltató vállalatának csáktornyai kirendeltsége megszünt müködni, ugyszintén az A. G. Faal Rt.-nak Németország területére eső részét egy uj vállalat vette át, ugy hogy a fenti vállalatok országunk területére eső hálózatai gazdátlanul, őrizetlenül és minden müszaki felügyelet nélkül maradtak. Az áramszolgáltatás folytonossága ekkor veszélyben forgott (a visszatérés után vagy tiz napig nem is volt áram) és nem volt senki, aki az esetleges üzemzazar esetén felelősséget vállalhatott és a zavart elháritotta volna.

A villamosmü bizottságának akkori elnöke, Pecsornik Ottó, országgyülési képviselő, azidőbeni városbiró, első kötelességének tartotta, az áramszolgáltatás terén szükségessé vált intézkedéseket sürgősen keresztülvinni, felhivta a katonai parancsnokság figyelmét a villanyáramszolgáltatással kapcsolatos rendetlen helyzetre. Ennek eredményeként a csáktornyai villamosmü kezelésébe kerültek a Perlak, Drávavásárhely, Drávacsány, Pusztafa és Muraszerdahely községi elosztó hálózatok, valamint az azokat tápláló magasfeszültségü vonalak.

Felhivta továbbá Pecsornik Ottó, a helyi hatóságok bekapcsolásával az Iparügyi Minisztérium figyelmét, hogy az A. G. Faal tulajdonát képező villanyberendezések gazdátlanul és őrizetlenül állanak és hogy a Németország területén az A. G. Faal utódául megalakult vállalat a Magyarországi területén lévő villanyberendezéseket saját tulajdonának nem tekinti. Ennek az intézkedésnek az lett az eredménye, hogy az Iparügyi Minisztérium külön rendeletben a Csáktornyai Villamosmüvet bizta meg az A. G. Faal tulajdonát képzett, Magyarország területére eső, villanyberendezések kezelésével. Ez alkalommal uangyancsak a Csáktornyai Villamosmü kezelésébe ment át a csáktornyai ipartelepek, valamint Muraszombat, Belatinc és Battyánfalva községek villanyárammal való ellátása.

Pecsornik Ottó, a villanymü akkori intézőbizottságának elnöke, fáradságot nem kimélve, a község és a villamosmü vezetőivel többször felutazott Marburgba, ahol letárgyalták az áramszolgáltató vállalattal megkötendő szerződést, amelyben a villamosmü részére kitünő feltételeket sikerült elérni.

A csáktornyai ipartelepek, valamint Muraköz és a Muravidék összes áramszolgáltatásának átvételével a Csáktornyai Villamosmü s ezzel együtt Csáktornya nagyközség közönsége is nagy eredményt ért el. Elsősorban ezzel Muraköz és a Muravidék területén a Csáktornyai Villamosmü lett az első tényező a villamositás terén, másodsorban a villamosmü jövedelme megnövekedett. Ha figyelembe vesszük, hogy a visszacsatolás előtt a villamosmü évente csak cca 500.000 KW. óra áramot adott el, mig a mostani időben fogyasztása cca 2.500.000 KW. órára rug, ebből látjuk a villamosmü óriási fejlődését.

Csáktornya Nagyközség Villamosmüve ezeknél az eredményeknél nem állt meg, hanem megkötötte a muraszerdahelyi szénbányákkal is a szerződést az áramszolgáltatásra vonatkozólag. Ennek alapján a muraszerdahelyi szénbányák 120.000 pengővel járulnak hozzá a Csáktornya és Muraszerdahely közötti távvezeték, valamint a Muraszerdahely község határában felállitandó transzformátorállomás kiépitéséhez. Megszerezte az engedélyokiratot Muraszerdahely és Alsólendva község villanyárammal való ellátásához, amelynek alapján a muraszerdahelyi szénbányákon kivül Muraszerdahely és Alsólendva községek is a csáktornyai villamosmütől fognak áramot kapni. A berendezések kiépitése után a csáktornyai villamosmü további cca 1,200.000 KW. óra áramfogyasztásra számithat.

A Csáktornya és Muraszerdahely közötti távvezeték munkalatai már mult hó 3-án megkezdődtek és hála a kitünő időjárásnak, már szépen előrehaladtak.

Ezenkivül a villamosmü vezetősége, mint legsürgősebb teendőjét, Csáktornyán egy Diesel motorhajtásu tartalékerőmütelep felállitását tüzte ki céljául.

Mindezen vállalkozásoknál és munkálatoknál Pecsornik Ottó első munkatársa Matján Lajos elektromérnök volt, ki fáraehatatlan szorgalmával és nagy szaktudásával sokban hozzájárult a kiváló eredményekhez és ma is közmegelégedésre vezeti a vállalatot.

Még összetört

tojását

is megveszi a

HUNNIA IPARI ÉS KERESKEDELMI

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Tel: 60. CSÁKTORNYÁN Tel: 60.

Csáktornya város vezetősége nem politizált és elsősorban nem személyeskedett és nem kereste a széthuzáson alapuló harcokat, hanem igyekezett a város szociális és anyagi jólétét emelni.

Ennek egyik legszebb példáját adja a most épülő tavvezeték, amely a város anyagi helyzetét a legvérmesebb reményeken felül is megjavitotta, azonkivül, hogy az uj távvezetékbe bekapcsolt szénbányák termelése körülbelül 100 %-al emelkedik.

Ezek a munkálatok nagyságban és jelentőségben méltán sorozhatók a mult század végén és a jelen század elején a város fejlődése körül erősen megindult akcióhoz, amikor a laktanyát felépitették, a villanyvilágitást bevezették, uj postahivatalt, járásbiróságot, polgári és elemi iskolát épitettek az akkori vezetők.

A jugoszláv uralom alatt stagnáció állt be minden téren, a felszabadulással beköszöntött a fejlődés hajnala s reméljük, hogy továbbra is ebben a szellemben fog haladni.

Sp.

Kisgazdasszonyképző tanfolyam Ráckanizsán

Népmüvelés keretében rendkivül fontos és hasznos négyhetes tarfolyamot tartanak Ráckanizsán. A tanfolyamot nagy örömmel fogadták a fiatal lányok. Hetenként háromszor jönnek az iskolába. — Jókedvtől kipirult arccal tanulják a jó izletes magyar ételek elkészitését. Ők hozzák a főzéshez szükséges anyagot és szüleik szivesen adják nekik, mert ők is örülnek, hogy leányaik gondos vezetés mellett sajátitják el a magyar konyha titkait. — A tanfolyamot Ráckanizsa lelkes-tantestületéből Bendekovics Józsefné és Vaszilcsin Anpéla tanitónők vezetik.

Muraköz lassankint teljesen bekapcsolódik a magyar kulturába. Ma itt, holnap ott rendeznek valamilyen tanfolyamot, amely nemcsak, hogy a népmüvelődést mozditja elő, hanem egyben a magyar haza szeretetét is állandóan ébren tartja. Stridóvar jó példával jár elől ezen a téren s bizton hisszük, hogy a ráckanizsai tanitónőket a hosszu tél folyamán Muraköz számos falujában követni fogják. Nem lehet mindent az államtól várni, a lelkes tanitóság már több izben megmutatta, hogy egy kis ügybuzgalommal, áldozatkészséggel sokat lehet elérni.

A nélkülözések idején válik el, hogy ki a magyar

mondotta vitéz gróf Teleki főispán Alsólendván

November hó folyamán MÉP nagyválasztmányi ülés volt Alsólendván.

Dr Országh Pál országgyülési képviselő hangoztatta, hogy a mutatkozó nehézségeket a háboru okozza és ezek jóval kisebbek, mint legtöbb államban. Akinek mégsem tetszenek, kaphat utlevelet máshová.

Vitéz gróf Teleki Béla főispán az alsólendvai járás vendségéről többek között a következőket mondotta:

Az alsólendvai járásban élő vendség ezer esztendőn át hü volt a szentistváni Koronához s a Magyar hazához. Reméli, hogy a jövőben is ilyen lesz és akkor éppugy megkap minden jogot, mint fajmagyar testvérei. A felszabadulás mámorában könnyü volt sokaknak magyarnak vallani magukat, de most, a nélkülözések idején válik el, ki a magyar. Mert vannak olyanok, kik nem a magyar célt szolgálják, hanem tudva, vagy tudatlanul is sokan az ellenség eszközeivé válnak. Nagy szláv birodalomról álmodoznak. Tudva van, kik, de a magyar nem bosszuálló, türelmes, mig lehet. Bármi is lesz a háboru vége, e hazában a magyar lesz az ur, arról meg lehetnek győződve.

Felhívás az adózókhoz!

A pénzügyigazgatóságok felhivják az adózó közönséget, hogy adófizetési kötelezettségének december hó végéig tegyen eleget.

Aki adótartozását a folyó év végéig kifizeti, egyrészt hazafias kötelességének tesz eleget, amennyiben országépitő nagy munka eredményességét és a mai időkben mindennél fontosabb honvédelem sikerét mozditja elő, de másrészt saját magának is jelentős anyagi előnyt szerez azáltal, hogy megtakarit további 6 % késedelmi kamatot, 3 % végrehajtási költséget, sőt a folyó évre kivetett adójának 2 %-át vissza is téritik.

Jelentős erkölcsi és anyagi előnyöket szerez tehát magának minden adózó akár Budapesti, akár vidéki, aki köztartozását a folyó év december hó 31-ig akár a községi, városi, kerületi adopénztáraknál készpénzben, vagy a postahivataloknál csekkel kifizeti.

— **A szerkesztőség postája:** B. J. Ráckanizsa. A közleményt örömmel hozzuk, saját véleményünkkel kibővitettük. Kérjük bennünket maskor is felkeresni, minden közérdekü cikket szivesen közlünk.

H. J. Szekszárd. Elkésve érkezett. Legközelebbi számban jön. — Évi előfizetési dij 12 pengő.

A

RÁDIÓ

is

közvetiti

DEC. 3-án a 4 pengős jótékonycélu

ÁLLAMI SORSJÁTÉK

nyeremény huzásait!

Egész sorsjegy 4 P, fél 2 P.

Elkészül a légrádi híd

Légrád hires város . . . mondaná a nóta. Büszkén sorakozik Légrádunk Muraköz legszebb gyöngyei közé, hiszen gróf Zrinyi Miklós volt kapitánya, a légrádiak együtt küzdöttek a többi muraközi csapatokkal és bizony kiverték a törököt Nagykanizsáról. Tartott is gróf Zrinyi Miklós halaadó istentiszteletet Légrádon és megjutalmazta a légrádi hősöket.

A nyugalmas, békés időkben Légrád is szépen fejlődött. A katolikus és protestáns lakosság a legszebb egyetértésben élt együtt. Központja Nagykanizsa, arra felé estek erdei, legelői. Valamikor a Dráva balpartján feküdt, de a folyó szeszélyes kanyargásai folytán átkerült a jobb partra s igy a jugoszláv elnyomatásban is részt kellett vennie, amit bizony, velünk együtt, keservesen megsinylett.

A felszabadulás után Légrád is belekapcsolódott a magyar haza életébe, de továbbra is élénk összeköttetésben maradt Muraközzel. A megszállás alatti kompközlekedés már nem felelt meg a mai viszonyoknak s azért az intéző körök elhatározták egy hid megépitését a Dráván át Légrád és Alsódomboru között. A hid elkészült és ezzel Légrád még közelebb került az anyaországhoz és Muraközhöz, amellyel közösen viselte 23 éven át az elnyomatás keserü sorsát.

A Baross Szövetség

Csáktornya és vidéke fiókja

pályázatot hirdet

irodai tisztviselő állás betöltésére. — Számitásba jöhet kizárólag szintiszta keresztény egyén aki a magyar és horvátnyelvet tökéletesen birja és a gépirásban jártas. Ajánlatokat életleirással és fizetési megjelöléssel **1943. évi December hó 15 ig irásban** kell benyujtani fenti Szövetséghez.

Érdekes felvételek a Zrinyi ünnepségről Csáktornyán

Balra: koszoruk boritják a városi Zrinyi-emlekművet, középen: a helyőrség tiszti- és tiszthelyettesi küldöttsége a Himnusz alatt, jobbra: a szentilonai Zrinyi-sirhely bejárata és a küldöttségek csoportja.

Uj MÉRLEGEK
MÉRLEGjavitások
FRANK mérlegüzem
NAGYKANIZSA
Előtvös tér 2/a.
Telefon: 509.

HIREINK

— **Esküvő.** Antonovics Olgát, Antonovics Kálmán helybeli vendéglős bájos leányát, november 28-án délben egy órakor vezette oltárhoz Kerkai Imre m. kir. honvédszázlós. Minden külön értesítés helyett. Sok szerencsét az uj párnak.

— **Egy volt csáktornyai lelkész hadiszolgálatban.** Dr Horváth Athanáz ferences lelkész, a kiváló ifjusági vezető, aki nemrégiben Muraközben is érdemes szolgálatokat végzett a katolikus magyar szellem ápolása terén, most mint honvédlelkész folytatja, századosi rangban, hazafias szolgálatát.

— **A honvédvezérkar főnökének felhivása.** A honvédvezérkar főnöke felhivja a közönség figyelmét, hogy a táboripostai cimre szóló zárt vagy nyitott levelekben ezentul az irásbeli közleményen kivül csak okiratok, vagy egyéb iratok, családi- vagy egyéb vonatkozásu fényképek helyezhetők el. Egyéb tárgyak, használati, vagy élvezeti cikket (például szivarkát) e levelekben elhelyezni tilos. A tiltott tartalmu leveleket visszaküldik a feladónak.

— **Földrengés Csáktornyán.** A vasárnapról hétfőre virradó éjjel, három óra tájban Csáktornya lakói közül nagyon sokan felijedtek álmukból, mert mozgott alattuk az ágy. Szerencsére csak gyenge földlökést éreztünk, halk morajtól kisérve és sem az épületekben, sem az emberekben semmi kár nem történt. A földlökés alig egy két pillanatig tartott és nem ismétlődött.

Törökország több helyéről jelentettek földrengést, sőt az ankarai rádió 1000 halottról beszél, továbbá a bolgár fővárosból Szófiából is jelentették, hogy rengéseket észleltek s nincs kizárva, hogy a nagyobb földrengések utórezgései hozzánk is elértek.

— **Légiriadó volt Csáktornyán.** Vasárnap délben hirtelen megszólaltak a légiriadót jelző szirénák üvöltő bugásai és mindenkit haza kergettek, 25 perc mulva azonban máris megszólalt a légiveszély elmultát jelző sziréna. Délután két óra tájban ismét a szirénа bugása zavarta meg az emberek pihenőjét, de szerencsére ez sem tartott sokáig.

Mindkét riadó alatt a légoltalmi készültség percek alatt elfoglalta kijelölt helyét, a közönség pedig példás fegyelmet tanusitott. Ellenséges repülő Csáktornya felett nem mutatkozott.

— **Verhár Márton tragédiája. A csáktornyai patakba fulladt.** Verhár Márton 58 éves csáktornyai lakos a murasiklósi körjegyzőségnél volt alkalmazásban, mint községi irnok. Verhár a napokban megkapta a községtől a karácsonyi segélyt és — magános, nőtlen ember lévén — örömében egy jó napot csinált magának. Mikor hazafelé ballagott, utközben beleesett a Csáktornyán keresztül folyó patakba. A sötét éjszakában nem járt arra senki, igy ott fullad meg a patak vizében. A holttestét találták meg másnap reggel.

— **Betörők jártak Murasiklóson.** Kellemetlen meglepetés ért a napokban három murasiklósi gazdát. Betörők jártak portájukon, feltörték a kamrákat és lisztet, ruhaneműket, lábbeliket és más egyebet zsákmányoltak.

A csendőrség erélyesen nyomoz a tettesek után.

— **Sót akartak a határon átcsempészni.** A napokban Drávamagyaród község határában, közel a Drávához egy gazdatlan kocsiban, a trágya alatt elrejtve 200 kg. sót találtak a határőrök. A sót át akarták csempészni a határon, de ugy látszik a csempészek megijedtek a határőröktől és elbujtak, a sót pedig sorsára bizták.

— **Zakál Dénes meghalt.** Ismét egy régi csáktornyai, nemesi, patricius család sarja szállt a sirba. Zakál Dénes, néhai Dr Zakál Lalos előbb csáktornyai, később perlaki ügyvéd fia, néhai Zakál Henrik csáktornyai ügyvéd unokája, zeneköltő, a Budapesti Rádió művésze, Budapesten, fiatalon elhalálozott. Párttikárunk Sohár Bertalan unokaöccsét gyászolja benne. Nyugodjék békével.

— **A csáktornyai iparorstanonciskola uj igazgatójául** e héten Dr Csóka Ferencet, a m. kir. áll. kereskedelmi középiskola igazgatóját választották meg egyhangulag. Egyben a bizottság az eddigi igazgató, Rode Imre tanitónak jegyzőkönyvi köszönetet szavazott eddigi működéséért.

Irodalom-Könyvek

A halál és tanitványa

Irta: Szenczei László.

A nagytehetségü fiatal iró, akinek egy Erdélyben megjelent regénye már méltó feltünést keltett, a tragikus sorsu magyar tudósnak, Apáczai Csere Jánosnak életregényével végleg elfoglalja helyét a „beérkezettek" sorában.

Apáczai sorsa örökösen kisértő, szomoru és mégsem csüggesztő példa mindazok szemében, akik emberek és intézmények maradiságával szembeszállva, uj eszmék meggyökereztetésére szánják életüket. Apáczai, amikor ösztöndijas szegény diákként Nyugatra ment, nem „ugarról" távozott, hanem egy tiszteletreméltó, de avulni és elmaradozni kezdő erdélyi kulturából. Az uj eszmék, amelyeknek megvalósitásáért a nyugalmas németalföldi életről lemondott, nem idegen levegőt akart erdélybe behozni: ellenkezőleg, magyarrá akarták tenni a latinnyelvü tudományt, hozzáférhetővé tenni mindenki számára. Jorészt idegenek voltak azok, akik tekintélyükkel, befolyásukkal elgáncsoltak. Gyönge teste nem birta sokáig a küzdelmet, az izgalmakat, a nyomoruságot. Reménytelenül, legyőzötten kellett meghalnia. „Nem értették meg kortársai — mondja könyvének utolsó soraiban Szenczei — elbuktak az eszmék, amelyekért küzdött, s a mostoha sors néhány esztendő alatt a semmivel tette egyenlővé azt, amit elért. Hazája és egyháza vaksötét századok küszöbére lépett s gondolatai, vivmányai még nevénél is hamarabb mentek feledésbe. Mily szerencse, hogy abban az égi körben, ahová jótékony halála juttatta, a Gondviselés nagy tervei elvonták annak a nagyobb és gyászosabb halálnak a látványától, amelynek egész életmüve áldozatul esett."

Amig e szép, emelkedett sorokig eljut, Szenczei könyve szinesen kiséri végig Apáczai életét a hiven megrajzolt külföldi egyetemeken, szerelme és házassága megható történetén s azon a kettős küzdelmen, amelyet a tudományok megszólaltatására még alkalmatlan magyar nyelvvel és eszméinek konok ellenségeivel folytatott: de megmutatja azt a mélységes szeretetet is, amelyet nyomába szegődő tanitványaiban keltett, — a szenvedésnek azt a szent jutalmát, amely az Apáczai-utódokat évszázadok multán ujra meg ujra elinditja az ő ösvényén . . .

UJ IDŐK Irodalmi Intézet Rt. (Singer és Wolfner) Budapest, VI. Andrássy ut 16. kiadásában jelent meg.

Csáktornya nagyközség előljáróságától

7493/1943 sz.

Hirdetmény

Közhirré teszem, hogy mindazoknak a természetes személyeknek, akik adótartozásukat és pedig ugy az esetleges hátralékot, mint a folyó évi előirást 1943 évi december hó 31-ig teljesen kiegyenlitik, a folyó évi helyesbitett előirás után 2 %-os kamattérités nyernek.

Csáktornya, 1943 november hó 29.

Előljáróság.

Csáktornya nagyközség előljáróságától

7210/1943 sz.

Hirdetmény

A csáktornyai járás főszolgábirájának 1943 november hó 16-án kelt 9515/1943 számu rendelete alapján Csáktornya nagyközség területén vegyeskereskedők üveg, porcellán és kőedény árusitásával nem foglalkozhatnak.

A meglévő árukészletet legfeljebb folyó év végéig árusithatják, azonban ujabb urut már be nem szerezhetnek.

Ellenben lámpa, lámpaüveg, lámpaernyő és egyéb lámpaalkatrészek árusitásával továbbra is foglalkozhatnak.

A jugoszláv uralom alatt vegyeskereskedők üveg, porcellán és kőedény árusitásával nem foglalkoztak, és ezért ezen áruk árusitásával csak szakemberek foglalkozhatnak.

Csáktornya, 1943 nov. 19.

Előljáróság.

230/1943 vght. szám.

Árverési hirdetmény

Dr Delczeg Ferenc perlaki ügyvéd által képviselt Alsómuraközi Takarékpénztár Rt. javára 72 pengő 50 filler tőke és több követelés és járulékai erejéig, amennyiben a követelésre időközben részletfizetés történt, annak beszámitásával a perlaki kir. járásbiróság 1943 évi 230 sz. végzésével elrendelt kielégitési végrehajtás folytán végrehajtást szenvedőtől 1943 évi szeptember hó 2-án lefoglalt 1980 pengőre becsült ingóságokra a perlaki kir. járásbiróság Pk. 5746/943 sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak végrehajtást szenvedő lakásán, Dékánfalván leendő megtartására határidőül **1943 évi december hó 10 napjának délelőtti 12 órájára** tüzetik ki, amikor a biróilag lefoglalt lovat, borjut s egyéb ingóságokat a legtöbbet igérőnek, de legalább a becsár ⅔-részéért, készpénzfizetés mellett el fogom adni.

Perlak, 1943 évi november hó 5 n.

Varju József.
kir. birósági végrehajtó.

224/1943 vght. szám.

Árverési hirdetmény

Dr Domján Gyula perlaki ügyvéd által képviselt özv. Domján Istvánné javára 317 pengő 50 filler tőke és több követelés és járulékai erejéig, amennyiben a követelésre időközben részletfizetés történt, annak beszámitásával, a perlaki kir. járásbiróság 1943 évi Pk. 5745/1943 sz. végzésével elrendelt kielégitési végrehajtás folytán végrehajtást szenvedőtől 1943 évi szemptember hó 2-án lefoglalt 1200 pengőre becsült ingóságokra a perlaki kir. jbiróság Pk. 5745/1943 sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak végrehajtást szenvedő lakásán, Tüskeszentgyörgyön 9 házszám alatt leendő megtartása határidőül **1943 évi december hó 10 napjának délutáni 4 órája** tüzetik ki, amikor a biróilag lefoglalt tehenet s egyéb ingóságokat a legtöbbet igérőnek, de legalább a becsár ⅔-részéért, készpénzfizetés mellett el fogom adni.

Perlak, 1943 évi november hó 4 n.

Varju József
kir. birósági végrehajtó.

121/1943 vght. szám.

Árverési hirdetmény

Dr Domján Gyula perlaki ügyvéd által képviselt Barát Erzsébet dékánfalvai lakós javára 100 pengő tőke és több követelés és járulékai erejéig, amennyiben a követelésre időközben részletfizetés történt, annak beszámitásával, a kir. járásbiróság 1943 évi 280 sz. végzésével elrendelt kielégitési végrehajtás folytán végrehajtást szenvedőtől 1943 évi május hó 1-én lefoglalt 1600 pengőre becsült ingóságokra a perlaki kir. jbiróság Pk. 4941/1943 sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak végrehajtást szenvedő lakásán, Dékánfalván 20 házszám alatt leendő megtartására határidőül **1943 évi december hó 10 napjának délelőtt 12 órája** tüzetik ki, amikor a biróilag lefoglalt kancaló csikóval együtt s egyéb ingóságokat a legtöbbet igérőnek, de legalább a becsár ⅔-részéért, készpénzfizetés mellett el fogom adni.

Perlak, 1943 évi november hó 4 n.

Varju József
kir. birósági végrehajtó.

MEGYIMURJE

Preplatna cena: 6.— P. na pol leta.
Vuredništvo: Horthy Miklos-tér 6.

Csáktornya, 1943 december 3

**Politički tjednik
Zide saki petek.**

Pozdrav Oslobodítelu Megyimurja našemu Gosponu Guverneru Horthy Miklósu

Napre do jezero let starih granic! Tak je glasila zapoved, a mi megyimurci pak smo z velkom nestrplivosti čekali minotu, da bomo vidli prvoga magyarskoga soldata, v šterim se spunila zapoved Gospona Guvernera. Od potli toga več tretji pot prignemu našu zastavu pred našim Velkim Voditelom, šteri nam je orsaga povekšal.

A ve se našle misli vračaju na žalostna vremena 1919. leta. Pod stranjskim jarmom, duše su nam bile stišjene, prepovedan magyarski jezik i se drugo, kaj nas je za našu dragu domovinu zmislilo. Po našim kancelariam i školam se posud so stranjski ludi zavzeli sa mesta, njihove misli niti spodobne nesu k našim i v ime velke slavenske misli zrušili su se, kaj nas je zmislilo na magyarsku kulturu.

I došli su jesenski novemberski dnevi. Čuli smo, da je Horthy Miklós velki vezér na čelu prve narodne soldačije domaršeral v Budapest. Čuli smo da se srce orsaga zbudilo z globoke omedlevosti i oče nazaj živeti, kajti ga je Bog stvoril za živeti i zmislili smo se za reči našega najvekšega magyara, grofa Szechenyia: „Magyarska neje bila, nego bo". A mi tu v globokoj žalosti nosili smo robske lance. Tak blizo, a itak tak dalko od domovine. Ne smo se mogli požuriti ponuditi naše jake roke za obranu domovine, štera nam je črez jezero let dala tak blaženo življenje, štera je ne zahtevala da se odrečemo našega materinskoga jezika i naših starinskih šegi, samo jeno je zahtevala, da moramo radi meti svoju domovinu i njoj verni biti.

A to smo i včinili. Sini Megyimurja su jako čudapot i na čuda taboriščaj prezgubiju v toj velkoj nesreči. Harcuvlemo levali svoju krv, navek su z velkimi aldovi branili svoju domovinu. Posvedočiju to vitezki grobi po celoj Europi, još živi vitezi, frontski soldati, invalidi, taborske dovíce i popili i junački mrtvi i vitezi drugoga svetskoga tabora. Da je vitéz Kaltróy Antal ezredeš dorukoval v nebesku soldačiju, ne je moral nabirati sebi soldate, tam su ga čekali megyimurski vitezi, samo je trebal stati pred njih i da bo Vekivečni Velki Vezér genul svoje trupe, red megyimurcov nabo kratek.

Črez 23 leta stranjskoga jarma čekali smo našega velkoga Voditela, čekali smo zapoved Guvernera Magyarske, štera nam reztrgne trianonske lance, zeme doli zrok robske okove i odpela nas nazaj ta, de smo črez 1000 let blaženo i mirno živeli.

23 leta je kratko vreme v življenju naroda, ali dugo je v življenju človeka. Za to vreme je odrasel jen celi novi rod šteroga su odhranili v čisto drugim duhu, da je treba mrziti starinsku magyarsku zemlu. Na žalost mi smo ne meli reč pre odhranjenju ovoga roda, nam je bilo pripovedano spomenuti staru domovinu i tak se ta mlajšina odhranila čisto v protivnom duhu z nami.

Ali došel je sveti den oslobodjenja. Megyimurje se po zapovedi Visokodostojnoga Gospona Guvernera povrnolo k starinskoj domovini, k Koruni Svetoga Štefana, duše su se oslobodile, a naš novi rod, naša mlajšina pak je za kratko vreme previdla rezliku, kak ju odhraniju denes i kak su ju predi i več oče v lubavi za magyarsku domovinu ne dostići, nego preteči nas.

V srdini smo velkoga svetskoga tabora. Koli nas se guri, celi narodi se za naše življenje, za našu veru i za našu kulturu. Strašni viher nam hiče našu ladju sem tam v morju življenja, ali voditel orsaga, velki admiral naše ladje trdo stoji pre kormanu i vodi našu ladju do lepše budučnosti. Pokazal nam je peldu v prvom svetskom taboru, da je pokriti z teškimi ranami, vodil svoju ladju, pokazal nam je peldu 1919. leta, da je trebalo zbuditi i zdiči orsaga i najglavnešu peldu nam kaže denes, da saki mora stati na svojem mestu, a naš Gospon Guverner je alduval na oltaru domovine ono, kaj mu je najdražeše — svojega sina, našega Namestnoga Guvernera, naše vufanje v buduče življenje. —

Negda se Kossuth Lajos pokleknul pred narodom, da mu je orsačka hiža dozvolila 200.000 regrutov za obranu domovine, a denes pak se narod pokleknul pred svojim Guvernerom i prosi na njega božega blagoslova. Skup z magyarskim narodom se i megymurski narod pokleknul pred svojim Oslobodítelom, Gosponom Guvernerom, i zafali mu, da ga je dopelal nazaj v krilo 1000 let stare magyarske matere zemle. Na den Svetoga Miklósa se v Megyimurju na sakoj velkoj i maloj hiži vija magyarska zastava na tri farbe, čerlena, bela i zelena. V sakoj cirkvi se narod pobožno moli pred Vekivečnim Otcom i prosi ga s toplim srcem, naj blagoslovi z dugim življenjem našega Gospona Guvernera, vitéz nagybányai Horthy Miklósa, za dobro našega naroda i domovine, naj mu da modru glavu, da nas bo mogel voditi v bolšu budučnost i naj mu da milost, kaj bo mogel vživati ploda svojega teškoga življenja i dičnih poslov.

Bog poživi našega Gospona Guvernera!

Presegli su naši novi honvedi

Kak da nam je dragi Bog štel pokazati, da se mu dopada, kak se naši honvedi z lubavi spravlaju na obranu domovine, potli hudoga, meglovitoga i dežgyovnoga vremena črez celi tjeden, za nedelu nam je poslal lepoga sunčenoga dneva. Celi den je zlatno, svetlo sunce svetilo z vedroga neba.

Naši novi honvedi su, z paradnom mužikom i z jednom paradnom kompaniom išli najpredi k svetoj meši, onda pak na plac, odzadi za kasarnom. Na placu su bili velki stupi s zastavami i se vun zloženo oružje je bilo okinčeno z zelenim kitami. Vun na soldačku paradu su došli, zvun soldačke komande, vitezi, frontski soldati, civilne vlasti, poglavari i zastupniki z varaša i sosednih sel, preparandija i čuda naroda.

Najpredi su igrali Veru Božu, onda je zapovednik regrutov držal njim govora. Spomenul je, kak je važen te denešnji sveti den. Denešnja honvedska prisega nam zasigura našu jezero let staru domovinu. Oni ju bodo verno branili. Prisega njih veže, da moraju slediti vitezka dela njihovih prednjakov i nesmeju zaostati za njimi. Prisega je sveti zagovor, obvezno obečanje, da bodo svoje dužnosti spunili. Radi imeti svoju domovinu, obdržati prisegu, to je koruna poštenja, pregaziti prisegu, to je zgubiti poštenje.

Svetla pelda naših čuda junakov, naj njim pota kaže, naj bodo vredni njih.

Za tem su soldački pateri, katolički i reformirani držali novim honvedam govora magyarski, a naš plebanoš gvardian megyimurski i opomenuli su njih na sve-

tost prisege i dobro su njim restolnačili, kaj je prisega i kaj se ima vu sebi. Zmislili su se za magyarske viteze sih vremen, osobito za junake prvoga svetskoga tabora i za onu velku pogibel, v šteru su orsaga spravili oni ludi, šteri su pozabili kaj je sveta prisega.

Zatem su regruti položili prisegu pred zastavom i oružjem saki po svojem materinskom jeziku i stem su postali pravi braniteli naše domovine,

Potli mužike „Szozat" su nam regruti pokazali, kak znaju maršerati v paradi i stem je bil te lepi svetek zvršen.

Za imenden Gospona Guvernera Horthy Miklósa

Magyarski napisal Kovacsics Ferenc deak IV. razreda purgarske škole

Za sako dete je lepi i dični den, da mu otec ima imendneva. Sako dobro dete se trsi s toplom lubavi z nekšim menjšim, eli vekšim darom, zafaliti se za ono dobro, kaj vživa od svojih staréših.

Denes, decembra 6-ga, svetimo imendneva dobroga oca magyarskoga naroda, našega Gospona Guvernera, vitéz nagybányai Horthy Miklósa. Napre ve z dari, z vernim magyarskim srcem, štero rado alduje življenje, i krv za svojega Guvernera. Vreden je on aldova našega vernoga srca, im je črez celo svoje življenje služil samo svoju domovinu i naroda.

Rodil se v Kenderesu, v Szolnok varmegyiji. Potli zvršenih škol je bil deak marinerske akademie v Fiumi. Za 4 leta marinerski kadet v austro-magyarskoj marineriji. Sigdi su ga pofalili, da se navek držal kak junak i to su čudapot priznali i njegvi predpostavleni.

Svoje zadače je navek tak dobro zvršaval, da je došlo to tijam do tronuša pokojnoga cesara I. Ferenc Józsefa. Za njegvu vernost i pošteno spunjavanje dužnosti, ga kral postavil za svojega adjutanta. Pet let je zvršaval to službu i tak su ga radi meli, kaj su ga ne šteli odpustiti.

Za vreme svetskoga tabora je s svojom glasovitom ladjom jen za drugim tukel nepriatela. Z tabora je zišel kak najvekši junak svih vremen. Nepriateli su našli svojega človeka v peršoni Gospona Guvernera, ali najsvetleša bitka mu je itak bila v kanalu Otranto. V bitki je i on sam bil težko ranjen. On je postal najizvrsneši oficer Austro-Magyarske. Cesar i kral ga je postavil za admirala i zapovednika marinerske soldačije.

1918, leta, da je v našoj domovini haral strašen komunizam, on je obranil našu lepu magyarsku domovinu, a 1919. leta je organizeral v Szegedu narodnu soldačiju i novembra 16-ga je žnjom dorukoval v Budapest.

Magyarski narod je previdel, da je v tem teškim vremenim samo jaka roka i modra glava Gospona Guvernera mogla obraniti orsaga. Za zafalnost je orsag zebral vitéz nagybányai Horthy Miklósa za Guvernera. Potli revolucie su sosedni orsagi obšanili našu zemlu ali magyarski narod se ne vkanil v modrosti svojega Guvernera, kajti on ga korak za korakom tak visoko podigel, kaj su se i sosedni narodi navčili poštuvati Magyarsku. On je oslobodil našu dragu domovinu od trianonskih lancov.

V jesen 1938. leta je naš Gospon Guverner oslobodil Gornjega Kraja, na prtuletje 1939. leta Podkarpatsku, v jesen 1940. jen rész Erdélya i Székelyföldа, a na prtuletje 1941. Bačku i Megyimurje.

Komu moremo onda mi megyimurci zafaliti, kaj smo se potli 23 letnoga trpienja mogli povrnuti k našoj lepoj magyarskoj domovini i kaj pak čujemo lepoga magyarskoga jezika? Komu to zafalimo? Komu? Komu drugomu, kak našemu gosponu Guverneru i dičnoj soldačiji, šteru je on stvoril i štera nas brani! Mi megyimurci jako dobro znamo, da smo dužni z našim življenjem, krvi i vernosti do smrti zafaliti se za obranu našemu Gosponu Guverneru.

Denes je 76 imenden našega velkoga Gospodara. Prosimo Boga, naj mu da obilnoga blagoslova i dugo življenje, kajti samo On nas more z dikom voditi prek črez ov tabor, samo On nas more voditi, da se nazaj zdignemo v bolšu, srečnešu i lepšu magyarsku budučnost!!

Daj Bog, da bo tak!

Zakopali su junačkoga branitela Megyimurja

V obrani Megyimurja je Bacsi János honvéd podnesel junačku smrt. Njegvi pajdaši spravili su mu paradnoga sprevoda. Mrtvoga junaka su v cirkvu odnesli i odslužili mu paradnu črnu mešu, a soldačka mužika je kcoj igrala. Po mešі je soldački pop posvetil mrtvo telo i držal lepo prodeštvo, v šterim je pokojnika postavil za peldu pred svoje pajdaše.

Zatem su raku postavili na lafetu (načem se štuk vozi) i genul se sprevod, pre šterim su bili si občinski poglavari, školska deca i si občinski ludi. Dok je sprevod išel, je soldačka mužika igrala.

Na kraju občine je sprevod postal, tam je Bacsi Jánosa honveda v ime svojih pajdašov, spričaval jen honvedski örvezető i rekel je med više toga ovo:

„Bacsi honved! Ti stojiš pred nami, kak svetla pelda. Ti si svojom junačkom smrti posvedočil, da si veren ostal svojoj prisegi do zadnje minote i opal si za aldov lopovskoj kugli za domovinu!

Nam pak si ti s svojom junačkom smrti vtrdil roke, vtrdil si nam žile i vtrdil si nam naše srce da bomo stopot jakše nazaj vudrili, da bo zato vura došla!

Zatem jd honvedski zapovednik spričaval toga honvedskoga junaka. Med svojimi rečmi je rekel ovo:

Ve da stojimo pred rakom našega pajdaša, dvoja čuvstva imam v srcu. Zalost i gizdu. Žalostim se za zgublenim pajdašom, a gizdavo mi je srce, kaj je naša honvedska familija mogla podnesti aldova za domovinu i lehko mi je pre srcu v tulko, da on narod, šteri zna donesti aldove za svete mišli, onoga zagnjesti ne moči i bo živel za naveke. Eli živeli bodo za navek i spomeni onih junakov, šteri su svoju prisegu za pečatili svojim življenjem i krvjom! Honvedi! Ov junak naj nam služi za peldu.

Zatem je govoril megyimurskomu narodu, Bacsi János honved je alduval svoje življenje v obrani Megyimurja. Poštujte i imajte radi ovu domovinu, štera z oružjem i junačkimi aldovi brani ovu zemlu i domačega ognja od sakoga zvunjskoga nepriatela. Krv alduje za to, kaj mi tu moremo mirno delati i vživati hasna svojega dela.

Pred ovim mrtvim telom pozivle naroda Megyimurja, naj ostane i dale veren svojoj magyarskoj domovini.

Zapovednikove reči je domači plebanoš tolnačil po megyimurski. Zatem pak je mužika zaigrala Himnusa, još jen trdi zadnji pozdrav, honvedi su trdo stali, ali vusta su se gibala i z oči su zvirale teške pajdaške suze.

Po mrzlom, dežgyovnom i vetrovitom novemberskom vremenu genula su se kola z mrtvim telom, da odpelaju Bacsi Jánosa honvéda, dimo v rodno selo v Pusztaederics, da tam počiva med svojom rodbinom.

Pošta vurednika: D. E. Csáktornya. Božič Jako slab verš, Mali Jezuš ne kole tuste purane, ne peče masne pogače i nema posla z pijanci.

Nešterne reči megyimurskom narodu

Na den katalenskoga sema je bil prinas jen mladi človek z Dolnjega Megyimurja, z sela Muracsány. platil je za novine i veli, da mi drugač pišemo, kaa tam ludi govoriju.

Da smo zišli s prvim brojom naših novin, rekli smo, da očemo povrnuti našemu narodu našega lepoga, starinskoga, megyimurskoga jezika, šteroga su naši starci govorili črez jezero let i šteroga si nedamo zeti od nikoga, stem više, kajti toga jezika nigdi drugdi ne govoriju i mi se očemo štimati stem, kaj smo znali našega jezika začuvati onak, kak su nam ga naši starci ostavili.

Za vreme žalostnoga stranjskoga jarma šteli su nam našega jezika čisto napak obrnuti. Došle su reči, štere nigdar nesmo čuli, jezik se nam zmešal tak, kaj su na zadnje ludi jen drugoga ne razmeli. Osobito naša mlajšina govori denes tak, da se Bogu smiluj. Niti megyimurski, niti kak drugač.

Naši ludi ne orjeju rali, nego mekote, ne kosiju livade, nego senokoše, ne voziju djubra, nego gnoja, ne sejaju pasulj, nego bažola, eli graha, ne jeju kukuruz, nego kuruzne zlevanjke (daj Bog da bodo fest mastne), mlinar ne mele brašno, nego melu, nejdu na bunar po vodu, nego k zdencu, ne nosimo šešire, pregače i postole, nego škrlake, fortufe, šurce i šolce, ne vozimo se po vlaku, nego po cugu, da očemo znati, kulko je vur, ne gledimo sat, nego vuru, da idemo spat, ne legnemo se na krevet nego na postelu, supu ne jemo, nego dobru juhu, deca ne pijeju mlijeko, nego mleko, pečenku jemo z vilicom, a ne z viljuškom, kokot prinas neje pjetao, krave ne jeju sijeno, nego seno, raž ne sejamo, nego hrž, s toga nam je blagoslovleni hrženi kruh. Prinas se ne koti žđrijebe, niti pilići, nego se koti žrebe i piceki se valiju, Nemamo patke, nego tuste race, (daj Bog čuda toga pre saki hiži,) a večer nejdemo kući, nego dimo. Naša stara mama nesu baka, nego mamica, majka, babica več de kak.

Mi ne ložimo vatru, nego si zakurimo ognja v peči i tam se grejemo, a da imamo čuda sliv onda nam naši žganjari prepraviju dobru žganicu, kajti rakiju ne pijemo. Što pak se tak napije, kaj postane hurmasti, on neje lud, nego nori i govori hurmastoče, a ne ludorie.

Prinas se ne rodiju dečki: Viekoslav, Ognjeslav, Vatroslav, Požen, Mladen, Tvrtko, Zvonko, Branko, nego nosiju lepa krščanska imena Štefek, Francek, Jožek, Pavlek, Karol, Jakob, Florian, Tomaš i tak dale. Sama lepa posvečena imena. Ran tak i pucike. Mi ne nucamo takša imena, štere niti v jenim kalendaru ne moči najti, pak se ne moči svojemu svecu pomoliti.

Stem lepim megyimurskim jezikom se štimamo i očemo ga čuvati, dok bo svet stal. Prosimo naše ludi, stare naj vpotiju mlade, na naše lepe starinske reči, a mlade prosimo, naj se vučiju od starih, kajti šteri narod zgubi svojega jezika, on je zgubil samoga sebe, ako se vtopimo v slavenskom morju, naši odvetki nabodo znali, da je negda i Megyimurje bilo na svetu.

Na zadnje pozdravlamo naše ludi megyimurski: Falen bodi Jezuš Kristuš, a ne Hvaljen Isus.

Sp.

Da su teška vremena onda se zna što je pravi magyar

je rekel vitéz grof Teleki Béla velki išpan v Alsólendvi

V novembru mesecu je Magyarska Stranjka Života držala velku sesiju v Alsolendvi, na šteru su došli više voditelі stranjke.

Dr Országh Pal orsački oblegat je naglasil, da poteškoče, štere trpimo delaju taborska vremena, ali se te poteškoče su prinas čuda menjše, kak v drugim orsagam. Komu se niti tak vidi, lehko se seli drugam.

Vitéz grof Teleki Béla velki išpan je za bohnece, šteri stanujeju v jarašu Alsólendva, med više toga rekel ovo:

Naši bohneci, šteri stanujeju v jarašu Alsólendva su črez jezero let verni bili Koruni Sve-

Kőbányai Polgári Serfőzde

muraközi egyedárusitója, ugyszintén
PETÁNCI ÁSVÁNYVIZ főraktára

jedini prodavec pive za Medjimurje i
glavno skladišče PETANSKE kisele vode

Csáktornya, Kossuth L.-u. 1 sz. alatti **nyitrai MRÁZ TIBOR** Csáktornya, Kossuth L. vulica br. 1.

telephelyiségét ÁTHELYEZTE A ZRINYI VÁR BELSŐ UDVARÁBA.

je svoje skladišče i magazine PREMESTIL V ZNUTREŠNJI DVOR ZRINYI GRADA (Staroga grada)

toga Štefana i Magyarskoj Domovini. Nadja se, kaj bodo i dale takši i onda bodo ran tak vživali se pravice, kak i njihovi magyarski brati.

V velkom vesulju oslobodjenja lehko je bilo čuda njim priznati se magyaram, ali ve, da su teška vremena, da je treba čuda toga stradati ve se bo znalo, što je pravi sin megyarske domovine, kajti imamo i takših, šteri ne služiju magyarskomu cilu, nego znali, eli ne znali potpomažeju nepriatelu i senjaju za nekše velko slavensko kralestvo.

Znamo mi što su ti, ali magyarski narod nejde za osvetom, on je strpliven, dok je moči. Kak god se tabor zvršil v ovoj domovini bodo magyari gospodarili, zato moraju si biti osvedočeni.

Poziv za plačanje porcie

Financdirekcie pozivaju sakoga, što je porciu dužen, naj do kraja decembra meseca spuni svoju dužnost plačanja porcie.

Što svojega duga na porciji do kraja ovoga leta splati, z jene strane spuni svoju rodolubnu dužnost za domovinu, kajti pomaža velko delo za orsaga gori zdiči i kaj je najvažneše, pomaže honvedam domovinu braniti, a z druge strane i sebi napravi velkoga hasna, kajti prešpara 6% zamudnoga intereša i 3% stroška šekucije, a k tomu još dobi nazaj 2% letošnje porcije.

Zato si saki gospodar, šteri je porciu dužen, napravi, makar v Budapestu, makar po varašaj i selaj hasna ako plati svojega duga na porciji makar v štajramtu, eli pre občini s penezi, eli pak na pošti na ček.

V Ráckanizsi su napravill školu za mlade gazdarice

Narodi se navak moraju vučiti, ako nečeju zaostati za drugimi. Svet ide napre, što zaostane on slabo zide. Naši selski navučiteli se to dobro znaju. Ve v najnoveše vreme su v občini Ráckanizsa napravili školu za mlade gospodarice, za bolše hrane kuhati. Škola bo trpela štiri tjedne. Naše mlade puce ju jako rade pohajaju. Tripot na tjeden dojdu v školu, lice njim je črleno od veselja i rade se vučiju kuhati dobre i tečne magyarske hrane. Matriala za kuhati z doma doneseju i roditeli njim radi daju sega toga, kajti i oni se veseliju, kaj se njihove čeri pod brižnom rokom vučiju kuhati najbolše magyarske hrane. Školu vodiju gospa Bendekovics Józsefné i Vaszilasin Angela navučitelica.

Első Muraközi Szövőde Rt.
CSÁKTORNYA
Széchenyi u. 50 ☎ Telefon: 31.
Központi iroda: BUDAPEST

Megyimurje se pomalem čisto prekapčilo k magyarskoj kulturi. Denes tu, zutra tam držiju takšu školu, a to ne samo da narodu hasni, nego drži budno lubav za magyarsku domovinu. Stridóvár ide napre z dobrom peldom i sigurno verjemo, da za ovim dvema navučitelicam v Ráczkanizsi i za našim dobrim pucikam se bodo i drugi išli po Megyimurju takše škole držali.

Neje moči se od države čekati. Naši dobri navučiteli su čudapot pokazali, z dobrom volom i alduvanjem je moči čuda včiniti.

Taborski glasi

Sovjetska fronta

Najnoveši glasi nam pišeju, da se sovjetska fronta na najviše mesta nazaj vleče. Pred varašom Kiev su velke i oštre bitke i nemci sigdi idu napre, Pre vodi Nevel su nemci zavzeli više sel, a ran tak je bilo i pre nikopolskom mostu. Tu su sovjeti imeli jako velke zgubičke v taborskimi koli,

Pre varašu Korosten je ov tjeden tulikajše velka bitka bila. Tu su nemci zaokrožili jenu vekšu nepriatelsku trupu soldačije, vlovili su osemsto zarobleníkov, zavzeli su više okloplenih kol, 80 štukov i čuda drugoga oružja i matriala.

Hudo vreme, velki dežgyi, globoko blato jako sprečavle za vekša dela na ovoj fronti. Tak zgledi, kaj se bo po malem hapil zimski tabor.

Taljanska i engleska fronta

Ov tjeden su nemci pak vtopili čuda nepriatelskih ladji, zato su se, z teškimi bombaši na velkom spravili na nemške varaše. Poli drugih velkih varašov su ov tjeden na Berlin hitali velke i pogibelne bombe, štere su čuda hiž zrušile i čuda ludi zaklale. Englezi nikaj ne gledilu kam hičeju bombe i tak naiviše curi na civilne hiže, de stanuje nekrivi narod.

Göbbels, nemški minister je držal govora, v šterim je rekel, da ve poli drugih velkih varašov Berlin došel na red, da ga nepriatel zasiple z bombami za vužigati i respokati. Padaju cirkve, špitali hiže de delavci stanujeju, ali tak veli, nega v Nemškoj žurnešega posla, kak povrnuti v Londonu z interešom se ono zlo, kaj su nam včinili i ve včiniju. Zato fabrike delaju den i noč i neje dalko vreme, da bo njim se to naplačeno.

KAJ JE NOVOGA?

— **Tati su bili v občini Murasiklós.** Grdo znenadjenje su tati napravili trem gospodaram v občini Murasiklós. Vdrli su njim v komore i pokrali su melu, oprave, obuteli i druge stvari, do čega su došli.

Žandari tiraju jaku kviziciju za tatima.

— **Nesrečen Verhar Marton. Vtopil se v potoku v Csáktornya.** Verhar Márton, naš domači, 58 let star človek. bil je nameščen za občinskoga pisara pre notarjušiji Murasiklós. Ove dneve je Verhar dobil svoju božičnu pomoč i kak je on sam zase, ledičen človek, si je naprovil veseloga dneva. Da je dimo išel, pajdoč je z nesrečom opal v potok, šteri teče črez varaš Csáktornya. V trdoj kmici je nišči tam ne hodil i tak se siromak v plitvoj vodi vtopil. Drugi den vjutro su mrtvo telo našli.

— **Potres je bil v Csáktornya.** V noči od nedele na pondelek, koli tretje vure su se v Csáktornya čuda ludi zbudili i prestrašili, kajti se postela pod njimi gibala. Na sreču je samo slab potres bil i čulo se, kak nekaj pod zemlom mrči, ali na slabom glasu. Kak smo srečni, nikaj kvara se ne prepetilo niti v hižaj, niti ludstvu. Potres je trpel samo par sekundi i ne se opetoval.

S Turske, z više mesta čujemo, da su bili velki potresi. Radio v Ankari, glavni varaš Turske, je dal na glas, da je v Turskoj od potresa po nesreči hmrlo 1000 ludi. Z Indije onda z glavnoga varaša Bulgarske, z Sofie tulikajše smo dobili glasa, da su bili potresi i lehko je mogoče, da je od teh velkih potresov zadnje gibanje zemle do nas doseglo.

— **Alarm za obranu od lufta je bil v Csáktornya.** V nedelu ob poldan su se naglo začule sirene za obranu od lufta i stirale su se ludi dimo. Ali za 25 minot več se čul miren glas, da je pogibel z lufta minula. Popoldan koli 2. vure več je pak sirena tulila na pogibel i zmešal ludem počinka, ali na sreču niti ta pogibel neje dugo trpela.

Za obedva alarma su za pomoč i obranu odredjeni ludi bili na svojemu mestu, a narod se jako poslušno držal. Nepriatelske avione ober varaša nesmo vidli.

— **Honvedam liste pošilati kak je treba** Honvedski generalštab opomene naše ludstvo da liste na taborsku poštu je od se dob smeti pošilati samo tak, kaj se v kuvertu, zvun lista smeju deti samo kakši dokumenati i familiarne fotografije. Druge stvari zn hasnuvati, eli hraniti, na priliku cigaretlne, vliste deti ne smeti Što bi kaj takšega v listu pošilal, list mu dojde nazaj.

— **Sol su šteli švercati.** V občini Drávanagyarod, blizo granice su granični stražari, na jednim kolam, gospodara ga ne bilo poleg, našli pod gnojom skrito dve sto kil soli. To sol su šteli prešvercati prek granice, ali su se švercari, tak zgledi, skrili pred stražom a sol su pustili na božu milost.

Nagykanizsán

Nagy választékban kaphatók
divatos női télikabátok
bundák,
elegáns kész női ruhák
meleg pongyolák

Sütz

Gospodarstvo

Obskrba naroda

Kak je treba povati i rezdeliti

Veliki govor Dra Szász Lajosa ministra za obskrbu naroda

Ve, da respravlaju v orsačkoj hiži stroškovnika za leto 1944, je Dr. Szász Lajos, minister za obskrbu naroda držal velkoga govora, v šterim je med više toga rekel i ovo.

Kak smo do ve vidli, da si gazda napravi plana, kak oče svoje zemle obdelati i kaj oče povati, mora znati, kaj bo država od njega zahtevala za obskrbu naroda. Ran tak i ludi potrošiteli moraju znati, kaj bodo mogli dobiti.

Zato je bilo potrebno orsačko gospodarenje tak vrediti, kaj bo polski gospodar napre znal, kaj se bo od njega zahtevalo i kaj si bo tak ravnal povanje. To je sikak potrebno v sakom taborskom vremenu i prez toga nega taborskoga gospodarenja.

Jako smo pazili, da smo zrečunali, kaj moreju polski gospodari nutri dati. Pri tom je bila mera kaj su ludi zadnjih deset let zrnja na piac donesli i prodali. Kak do ve vidimo, dali smo vun jako hasnovite naredbe, štere su pomogle do toga, da su miljuni ludi došli, z božom milosti, do najvekšega kinča magyarske zemle, do sigurnoga sakdašnjega kruha.

Tu moramo naše gospodare opomenuti, da krivo misliju oni, šteri držiju,

da ako je gospodar spunil svoje dužnosti nutri davanja i ako mu zvun toga i ober domačega stroška još kaj ostane, da stem more respolagati po svojoj voli. Naredbe točno pišeju kak se to ima ponucati i on opovanje, štero ober ostane, nigdar nemre služiti švercarskim ludem i črnoj trgovini.

Što kaj ima zvišešega, naj da nutri, dobi pošteno plačeno, a na kraju gospodarskoga leta još i premiu.

Pre tekstilnoj robi idemo za tem, da on matrial, šteroga imamo, more služiti samo za široki narod. Fabrike ne delaju nikše luksuzne robe, nego same takše, kakše narod nuca. Na žalost z zvunjskih zemel dobimo jako malo sirovoga matriala, pak tak ono, kaj imamo, moremo samo na voskom deliti, kaj štacunari dobiju moraju rezdeliti najpredi onim, šteri najmenje imaju. Kontrola bo jaka i što bo pogrešil, bo štrofan.

Kaj se tiče obuteli, kože imamo se menje i menje, zato je teško sakomu zadovoliti i gledimo, da se ono, kaj je je, rezdeli pravično med one, šteri najbole nucaju.

Pre soponu tulikajše imamo poteškoče zbog toga, kaj nemremo dobiti sirovoga matriala z zvunjskih zemel. Pre tem si pomažemo stem, kaj naši ludi više oljenoga semenja povaju. Po vekšim mestam se sopon deli, kulko je najvekša sila, a po selim pak si ludi najviše sami kuhaju sopona.

Fabrike se navek tak ravnaju, kak dojdu do matriala. Sirovi matrial nam — na žalost — jako fali, pak je zato jako treba šparati z opravom. Naj si malo vukšaju oni, šteri nekaj imaju za obleči i naj pustiju one napre šteri nikaj nemaju. Poštuvati opravu šteru imamo, to nam je kinč za duga leta. Ne gledati človeka, kakšu opravu ima, nego jeli mu je duša poštena. Bole je v staroj opravi služiti za dobro domovine, nego v novoj opravi pozabiti za dužnosti i pelati državu v propast. Jesu, šteri mrgočeju, kaj nemreju kupiti dosti nove oprave. Oprava denes neje luksuz, nego potreba tela i jako slab človek je, što to nemre prerazmeti. Treba je šparati z opravom. Predelati, preobrnuti, farbati, krpati i šparati kak najbole.

(Drugipot dale.)

Csáktornya nagyközség előljáróságától.

7114/1943. snám.

Hirdetmény

Felhivja a községi elöljáróság a következöre a lakosság figyelmét.

Csáktornya nagyközséghen 1943. évi október hó 26-án a Horthy Miklós tér 1 szám ház előtt a gyalogjárón egy pénztárca és benne pénz találtatott.

A pénztárcát és pénzt annak igazolt tulajdonosa a csáktornyai járás főszolgabirájának hivatalában a hivatalos órák alatt átveheti.

Csáktornya, 1943. november hó 16-án.

Elöljáróság.

Csáktornya nagyközség előljáróságától

6055/1943. sz.

Hirdetmény

A magyar kir. Iparügyi miniszter Urnak 23.200/1943. Ip. M. számu rendeletében foglaltak alapján az elöljáróság felhivja a lakosság figyelmét arra, hogy a folyó évre beszerzett tüzelö anyag készletét, folyó hó 1. állapotnak megfelelően. 1943. évi december hó 10-ig, a községi elöljáróságnak irásban jelentse be. Nem kell bejelenteni a 20 mázsán aluli tüzifa és 25 mázsán aluli szén készletet.

A bejelentésben fel kell venni a fütendö helyiségek és a családtagok számát is. — A jelentések a községi rendörségen (földszint első ajtó balra) adandók be.

Figyelmezteti az elöljáróság a lakosságot, hogy a bejelentési kötelezettségnek pontosan tegyen eleget, mert a bejelentés elmulasztása vagy valótlan adatok bejelentése szigoru megtorlást von maga után.

Csáktornya, 1943. december hó 1 én.

Elöljáróság.

Csáktornya nagyközség előljáróságától

Hirdetmény

Minden sertéshizlaló, illetve bérhizlaló köteles a hizó sertést 8 nap alatt a községi rendörségen jelenteni. Ez vonatkozik kivétel nélkül mindenkire, aki sertést bármily módon, akár saját maga, akár bérhizlalási szerződés alapján, hizlal, vagy hizlaltat.

Csáktornya, 1943. nov. hó 20-án.

Elöljáróság.

Poglavarstvo velke opčine Csáktornya

Broj 7473/1943.

Na znanje

Daje se na glas, da si oni gospodari (naturalne peršone) šteri čisto vun splatiju svojega duga na porciji i to staroga duga, i letošnju porciu, do 1943. decembra 31-ga, dobiju nazaj od letošnje porcie 2% v ime interesa.

Csáktornya 1943. novembra 29-ga.

POGLAVARSIVO.

Poglavarstvo velke občine Csáktornya

Na znanje

Po naredbi főszolgabirovije v Csáktornya, vun dane 1943 novembra 16-ga pod brojem 9515/1943, v velkoj občini Csáktornya štacunari z mešanom robom više nemreju prodavati glažnate, porcelanske i kamenate posode.

Kaj imaju robe doma, to moreju resprodati do kraja ovoga leta, ali novu robu več nemreju sebi preskrbeti.

Ali slobodno i dale tržiju te štacunari lampaše, cilindre za lampaše, škrlake za lampaše ; druge k lampašu potrebne stvari.

Csáktornya, 1943. novembra 19-ga.

Poglavarstvo.

Salamon Imre Csáktornya, Buzás 48

TRGOVINA Z MLADINOM I JEJCI

Kupujem sake fele mladinu, kokoši, goske, race, purane, piceke i jejci. Šopane goske prek pet kil, šopane race prek tri kile teške žive vage. Plačam maksimalne cene i zapišem v jedinice. Jemlem prek saki den.

168/1943. vght. szám.

Árverési hirdetmény

Dr. Délczeg Imre perlaki ügyvéd által képviselt özv. Illiás Bálintné szül. Kerovec Mária javár 339 P 50 fill. tőke és több követelés és járulékai erejéig, amennyiben a követelésre időközben részletfizetés történt, annak beszámitásával, a perlaki kir. járásbiróság 1938. évi 307 sz. végzésével elrendelt kielégitési végrehajtas folytán végrehajtást szenvedőtől 1943. évi junius hó 18-án lefoglalt 1400 P becsült ingóságokra a perlaki kir. járásbiróság Pk. 4979/1943. sz. végzésével az árverés elrendeltetvén, annak végrehajtást szenvedő lakásán Harastyán-telepen leendő megtartására határidöül **1943. évi december hó 10 napjának délelötti fél 11 órája** tüzetik ki, amikor a biróilag lefoglalt szekér, tehén, sertések s egyéb ingóságokat a legtöbbet igérőnek, de legalább a becsár kétharmad részéért, készpénzfizetés mellett el fogom adni.

Perlak 1943. évi november hó 5-én.

Varju József

kir. birósági végrehajtó.

204/1943. vght. szám.

Árverési hirdetmény

Dr. Domján Gyula perlaki ügyvéd által képviselt özv. Domján Istvánné javára 302 P 90 fill. tőke és több követelés és járulékai erejéig, amennyiben a követelésre időközben részletfizetés történt, annak beszámitásával, a perlaki kir. járásbiróság 1943. évi 151 sz. végzésével elrendelt kielégitési végrehajtás folytán végrehajtást szenvedőtől 1943. évi julius hó 29-én lefoglalt 1550 P becsült ingóságokra a perlaki kir. járásbiróság az árverést elrendeltetvén, annak végrehajtást szenvedő lakásán Hodosányban 191 házszám alatt leendő megtartására határidöül **1943. évi december hó 10 napjának délelötti 10 órája** tüzetik ki, amikor a biróilag a lefoglalt butorokat, lovat, kocsit, szénát s egyéb ingóságokat a legtöbbet igérőnek, de legalább a becsár kétharmad részéért, készpénzfizetés mellet el fogom adni.

Perlak, 1943 évi november hó 4-én.

Varju József

kir. birósági végrehajtó.

APRÓHIRDETÉSEK - MALI OGLASI

Apróhirdetések dija szavankint 10 fillér. — A vastagon nyomott szó kettőnek számit. Legkisebb hirdetés dija 1 P.

Jó hazból való fiu valláskülömbség nélkül cukrásztanoncnak kerestetik. Cim: **Kertész cukrászda Keszthely.**

Egy teljes üzleti berendezés, állványok, pultok és egy 10 kilos mérleg eladó. Cim a kiadóhivatalban.

Štelaže, pulti za jen štacun i jena vaga do 10 kil proda se. Pitati v vuredništvu.

Iščem žensku za dvoriti. Pitati v vuredništvu.

Felelős szerkesztő: Pecsornik Ottó

Felelős kiadó és laptulajdonos: Pecsornik Ottó

Tiskom: Muraközi Katolikus Könyvnyomda — Csáktornya

Za tiskom odgovara: Pecsornik Ottó